

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

30 mei 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de problematiek van de weekendverblijven

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw en aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de golfterreinen van De Haan en Knokke

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over uitspraken van de minister aangaande de geplande ecogolf in Koksijde naar aanleiding van de ondertekening van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van deze badplaats

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 30 mei 2002

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 15.18 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de problematiek van de weekendverblijven

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Huybrechts tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de problematiek van de weekendverblijven.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, ik heb niet de bedoeling om hier de hele problematiek van de weekendverblijven opnieuw uit de doeken te doen. Het is wel een feit dat in 1974 onder toezicht van toenmalig minister Dhoore een regularisatiebesluit in het Staatsblad is verschenen. Destijds werden ongeveer 23.550 aanvragen ingediend. Er werd echter nooit gevolg aan gegeven. Integendeel, door de nieuwe voorschriften op het vlak van de ruimtelijke ordening komen zelfs legale weekendverblijven in de problemen.

Mijnheer de minister, destijds werden er herhaaldelijk beloften gedaan aan eigenaars en bewoners van weekendverblijven en verblijven die permanent bewoond worden. Tot op heden blijven de mensen nog steeds in het ongewisse. In het voorstel van resolutie betreffende de problematiek van de weekendverblijven, goedgekeurd op 10 mei 2000, werden een aantal suggesties en voorstellen geformuleerd om een gedeeltelijke oplossing te vinden voor weekendverblijven en permanent bewoonde verblijven.

Naar aanleiding van het verzoekschrift, ingediend door het Nationaal Komitee voor Weekendverblijven, antwoordde u dat aan de administratie opdracht werd gegeven om concrete voorstellen in verband met de verjaringstermijn, het uitdoofscenario, enzovoort uit te werken voor eind 2000.

Nadien beloofde u in de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening dat het beleidsplan over de problematiek van de weekendverblijven er zou komen tijdens het eerste kwartaal van 2001. Op 18 oktober 2001 antwoordde u op vraag van de heer Kindermans en mezelf dat het beleidsplan tegen het einde van 2001 aan de commissie zou worden voorgelegd. Tot op heden werden deze beloften nog steeds niet ingelost.

Mijnheer de minister, wanneer zal nu eindelijk het beleidsplan over de problematiek van de weekendverblijven aan de commissie worden voorgelegd ? Werden er, zoals beloofd, door de juridische afdeling van de administratie van de minister concrete voorstellen uitgewerkt in verband met de verjaringstermijn, uitdoofscenario, enzovoort ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik heb inderdaad op 18 oktober 2001 naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen reeds een voorontwerp van beleidskader neergelegd. Ik heb toen ook gemeld dat we dit beleidsplan over weekendverblijven aan het bespreken waren met de bestendig afgevaardigde, bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, van de respectievelijke provincies. Ik heb toen gesteld dat er op 3 december 2001 een heel belangrijke afstemmingsvergadering zou plaatsvinden om na te gaan of we alle intenties en plannen ook operationeel kunnen maken.

Van Mechelen

De vergadering van 3 december 2001 is uiterst constructief verlopen. Er werden duidelijke afspraken gemaakt, die inmiddels door de afdeling Ruimtelijke Planning van mijn administratie werden verwerkt in dit beleidsplan. Op 3 december hebben we met de gedeputeerden vergaderd. Tijdens deze gedachtewisseling hebben we nagegaan wie wat op welk niveau zou doen.

Het probleem van de weekendverblijven bestaat uit twee componenten. Er zijn weekendverblijven die niet zijn gelegen in een op het gewestplan ingekleurde recreatiezone voor weekendverblijven. Daarnaast is er nog de permanente bewoning. Sinds begin jaren '70 maakt dit reeds het voorwerp uit van een debat. Samen met u kan ik kan echter enkel vaststellen dat we meer dan 30 jaar later nog geen stap verder zijn geraakt.

Gisterenavond heeft de administratie me het document, dat een kleine 50 pagina's beslaat, overgemaakt. Het wordt op dit moment door mijn medewerkers doorgenomen. In vergelijking met de eerste versie, die aan de commissie werd bezorgd, zijn er nu een aantal bijlagen bijgekomen over een beleidsgericht onderzoek van de weekendverblijven in Vlaanderen en over het opmaken van een inventaris. Het belangrijkste is, zoals ik heb aangekondigd bij de bespreking van de beleidsbrief 2002, dat we nagaan hoe we de planologische voorstellen tot oplossing kunnen uitwerken om de problemen in hun geheel aan te pakken.

In het kader daarvan werd een voorontwerp van verordenend kader opgenomen ter vervanging van de KB's op de weekendverblijfparken van 1973 en 1975. Heel wat problemen voor weekendverblijven kunnen worden opgelost zonder dat er een plan of een ander initiatief voor nodig is. Mijnheer Huybrechts, zoals u weet, is het mijn bedoeling om er op die manier voor te zorgen dat we niet voor elk probleem nieuwe ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's) met bestemmingsvoorschriften moeten opstellen. Via een nieuw verordenend kader dat de KB's van 1973 en 1975 op de weekendverblijfparken vervangt, willen we een aantal zaken mogelijk maken. Zowel de juridische cel als de dienst Planning van mijn administratie heeft gewerkt aan de voorbereiding van dit plan. Deze tekst is nu klaar. Er moeten enkel een aantal details worden aangepast.

Met betrekking tot de verjaringstermijn en de uitdoofscenario's heeft mijn administratie reeds bij herhaling adviezen uitgebracht. Dit is onder meer

gebeurd naar aanleiding van het federaal wetsontwerp betreffende de verjaring van de herstellvoorwaarden en de gerechtelijke herstellmaatregelen. Hieruit blijkt niet alleen de complexiteit van de materie, er wordt ook gewezen op een aantal negatieve gevolgen van de invoering van de verkorte verjaringstermijn, al dan niet gekoppeld aan de schrapping van de bestraffing van de instandhouding van de bouwmisdrijven. Er staan al pakken nota's op papier met de mededeling : bezint eer ge begint. Als minister van Ruimtelijke Ordening zou ik graag met een blijde boodschap uitpakken. De zaak is echter niet zo eenvoudig als we denken.

Ik heb dan ook steeds gepleit – en u kunt er de commissieverslagen op nalezen – voor een zeer genuanceerde houding ten opzichte van de hele handhavingsproblematiek. We moeten ervoor zorgen dat alle aspecten aan bod komen. Ooit zal dit uitmonden in een parlementair debat. We zullen wel zien wie het voortouw neemt. Er moet steeds een afweging worden gemaakt tussen de uitbreiding van de mogelijkheden voor de rechter om langere herstelltermijnen op te leggen. Dit was trouwens opgenomen in de resolutie die het parlement heeft goedgekeurd. In het decreet staat nu dat de herstelltermijn die de rechter kan uitspreken maximaal 1 jaar is. Tijdens de bespreking van de resolutie met betrekking tot de weekendverblijven vroeg men zich af of die termijn niet moest worden verlengd tot 5 jaar. Het is gevaarlijk enerzijds de termijn te verlengen en anderzijds korte verjaringstermijnen in het leven te roepen. De situatie is wat dat betreft nogal ambigu.

Zoals ik reeds verscheidene keren heb gezegd, moeten we, vooraleer we over dit soort zaken willen praten, aandacht besteden aan de randvoorwaarden. Daaraan moet eerst worden voldaan vooraleer we het probleem echt kunnen oplossen. Een van die randvoorwaarden is dat we eerst goedgekeurde vergunningenregisters moeten hebben vooraleer we het debat kunnen voortzetten. Ik laat het aan de wijsheid van het parlement en de commissie over om te beslissen of we beide debatten samen moeten voeren of niet.

Er kan geen sprake zijn van een algemene regeling. Niemand wil dat. Minister Stevaert heeft al tijdens de vorige zittingsperiode in deze commissie gepleit voor maatwerk om zaken die iedereen als een probleem aanvaardt, op te lossen. In elk geval kan men niet discussiëren over de drie categorieën die in het regeerakkoord zijn opgesomd : overtredingen in kwetsbare gebieden, overtredingen waaruit een manifeste onwil blijkt of overtredingen die een

Van Mechelen

blijvende hinder veroorzaken voor de omwonenden.

Men zal met dit beleidskader misschien niet volkomen tevreden zijn. We zullen proberen om dit deze week nog af te werken, zodat we in de loop van volgende week dat document in deze commissie ter bespreking kunnen neerleggen.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Ik dank de minister voor het antwoord. Het is wellicht logisch om het zo aan te pakken. Voor alle duidelijkheid, moeten er eerst provinciale ruimtelijke structuurplannen worden goedgekeurd vooraleer criteria kunnen worden opgesteld voor de uitvoeringsplannen van de weekendverblijven ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Er zijn twee aspecten. Ten eerste kondig ik als Vlaams minister de verordeningen voor het Vlaams Gewest af. Ten tweede zijn er de planologische overwegingen. Toenmalig minister Baldewijns lanceerde het idee om dat op het gemeentelijk niveau aan te pakken. Ik stel vast dat dit verdienstelijk idee in de praktijk moeilijk realiseerbaar is. Moet het gewest de problemen van de weekendverblijven in de gemeenten aanpakken ? Ik denk het niet. We hanteren het subsidiariteitsbeginsel voor drie planningsniveaus. Het provinciale niveau is daarin nieuw. Zo heeft de provincie West-Vlaanderen met een provinciaal ruimtelijk structuurplan en een aantal uitvoeringsmaatregelen geprobeerd om de toestand voor de kust onder controle te houden.

De provincie Antwerpen heeft op haar grondgebied een cluster weekendverblijven, gaande van de Kempen en het Mechelse tot in Schilde, Essen, Kalmthout, Wuustwezel en Brecht. Voor dat geheel zal moeten worden afgewogen wat kan en wat niet. We doen een voorstel van planningsgerichte aanpak en stellen de verordeningen op. We moeten dan onderzoeken hoe ver we willen gaan in het handhavingsbeleid, in het licht van de resolutie om de maximale termijn van uitstel, toegekend door de rechter, van een op vijf jaar te brengen. Dat zullen we wellicht de volgende keer kunnen bespreken.

De provinciale ruimtelijke structuurplannen van Antwerpen en West-Vlaanderen zijn goedgekeurd. Het ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan van Limburg heb ik onlangs nog besproken met deputé Sleypen. Aan het plan van Oost-Vlaanderen wordt hard gewerkt. Met Vlaams-Brabant zullen we meer geduld moeten hebben. De provincies zullen de oefening doen zoals voor de campingterreinen. In het decreet dat is goedgekeurd op 26 april 2000 is een overgangsmaatregel opgenomen waarin staat dat provincies die nog geen provinciaal ruimtelijk structuurplan hebben, wel het initiatiefrecht hebben om het op te stellen, maar dat de bekrachtiging ervan door het Vlaams Gewest gebeurt. We hoeven niet te wachten tot Vlaams-Brabant haar provinciaal ruimtelijk structuurplan heeft. De provincie maakt de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen, maar wij bekrachtigen.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : De heer Sleypen verklaart dat in ruil voor meerwaarde en rechtszekerheid voor de handhaving van weekendverblijven er in elk geval moet worden betaald. Wat vindt u van die uitspraak ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Die uitspraak is voor rekening van de heer Sleypen. Op dit ogenblik werkt de Vlaamse regering aan de eindfase van een tweede grote reeks aanpassingen aan het decreet. Ze komen er voor 90 percent op vraag van de administratie Ruimtelijke Ordening en van andere instanties.

We zullen hier een debat voeren over de beste organisatie van de planbaten. Als we niet uitkijken, worden de beste leerlingen van de klas het zwaarst gestraft. Gemeenten met een ruimtelijk structuurplan moeten nu met uitvoeringsplannen werken. De planbaten zijn op hen van toepassing. De nieuwe schepenen van Ruimtelijke Ordening hebben dat goed begrepen, want de BPA's tieren als nooit tevoren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw en aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de golfterreinen van De Haan en Knokke

Vraag om uitleg van de heer Gilbert Vanleenhove tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over uitspraken van de minister aangaande de geplande ecogolf in Koksijde naar aanleiding van de ondertekening van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van deze badplaats

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Verfaillie tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw en aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de golfterreinen van De Haan en Knokke, en van de heer Vanleenhove tot minister Van Mechelen, over uitspraken van de minister aangaande de geplande ecogolf in Koksijde naar aanleiding van de ondertekening van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van deze badplaats.

Minister Van Mechelen antwoordt tevens in naam van de ministers Dua en Landuyt.

De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, mijn vraag die ik op 3 april heb ingediend, was ruimer dan deze die ik vandaag stel, maar ging inderdaad ook over de golfterreinen van De Haan en Knokke. Die vraag is niet ontvankelijk verklaard omdat ook de heer Maes hierover een vraag had ingediend. Er was ook aangekondigd dat het golfmemorandum in deze commissie zou worden besproken. Dat is nog niet gebeurd, zodat ik me hier veroorloof om even terug te grijpen naar mijn eerste vraag en de vraagstelling hier dus wat verruim.

Mijnheer de minister, vorig jaar, tijdens uw bezoek aan Koksijde, hebt u al uitspraken gedaan over de geplande ecogolf in Koksijde. U hebt toen het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van deze badplaats ondertekend. Een van de accenten van dit structuurplan betreft precies de aanleg van een openbaar ecogolfterrein op een cultuurhistorisch

niet onbelangrijke site in de deelgemeente Oostduinkerke. Het zou een terrein zijn van 45 hectare groot, in een planologisch beschermde landbouwzone, ter hoogte van het sportpark in de Hazebeekstraat.

Naar aanleiding van uw ondertekening zou u uitdrukkelijk uw steun hebben betuigd aan het Koksijdse golfproject. Volgens bepaalde persartikels zou u zelfs woordelijk hebben gezegd dat in dat ruimtelijk structuurplan de aanleg van een golfterrein is opgenomen. Ik citeer : 'Koksijde is wellicht de enige West-Vlaamse gemeente die al zo'n concreet voorstel heeft uitgewerkt. Dat is een goed punt. Dat ik het structuurplan ondertekend heb, is een belangrijk signaal in dat verband.' Als ik die persberichten mag geloven, verklaarde u eveneens dat dit project ook past in het Vlaamse golfdossier. U zei : 'De golfnota van het Vlaams Gewest en de Golffederatie ligt bij mijn administratie voor onderzoek. De goedkeuring ervan mag in september verwacht worden.' Dat zei u in augustus 2001.

Ik heb daarover enkele vragen. Ik zal daarbij ook teruggrijpen naar een vroegere vraag die u nooit onder ogen hebt gekregen, maar waarvan u de problematiek ongetwijfeld zeer goed kent. Kunt u me bevestigen dat u openlijk uw steun betuigde aan het golfproject van Koksijde ? Is terzake ondertussen al een dossier ingediend ? Wat bedoelde u precies toen u verklaarde dat het Koksijdse project past in het kader van het globale Vlaamse golfdossier ?

Zoals we weten, vragen niet alleen Koksijde, maar ook Nieuwpoort, Blankenberge en zelfs Knokke een bijkomend terrein. U weet dat er onlangs nogal wat ophef is ontstaan over de terreinen in De Haan en Knokke. Het golfterrein in De Haan staat op het gewestplan ingekleurd als natuurgebied. Het is juridisch beschermd als een prioritair habitatrichtlijngebied, namelijk als een grijsduin, met onder meer mosduinvegetaties en droge tot mesofyte duingraslandvegetaties. Ik weet niet wat dat allemaal betekent, ik heb het ook niet opgezocht. Het gebied is alleszins VEN-waardig.

Dan is er nog het golfterrein in Knokke, dat op het gewestplan Brugge-Oostkust is ingekleurd als parkgebied en eveneens is beschermd als grijsduin in een habitatrichtlijngebied. Het voorontwerp van BPA K32 inzake het golfterrein in Knokke-Heist toont de intentie van het gemeentebestuur om ook het bestaande golfterrein te laten regulariseren.

Nu wil ik even herinneren aan de manier waarop die golfterreinen daar zijn gekomen, in het begin

Vanleenhove

van de 20e eeuw. Dat was toen een bewuste keuze van koning Leopold II, die een typische linksbaan wilde bouwen, volgens de Angelsaksische traditie. Die is er dan ook gekomen. Welnu, ik ben ervan overtuigd dat de uitbating als golfterrein deze zone precies heeft gevrijwaard van elke urbanisatie. Waren die golfterreinen er niet geweest, dan hadden daar vissershuisjes of prachtige villa's gestaan, daarvan ben ik ten stelligste overtuigd. Net het feit dat die golfterreinen daar lagen heeft ervoor gezorgd dat dit een natuurgebied is gebleven. Als er daar nu nog bloemetjes en plantjes te vinden zijn, dan is dat precies omdat dat golfterrein er ligt. Ik ben het dus totaal oneens met de heer Maes, wanneer hij zegt dat die twee golfterreinen zouden moeten verdwijnen omdat ze zonevreemd zijn en dat ze in de plaats zouden moeten komen van een landbouwgebied. Is dat landbouwgebied dan niet waardevol? Moeten we daar dan die golfterreinen aanleggen, terwijl er al twee zeer goede golfterreinen zijn, die ervoor hebben gezorgd dat er geen urbanistische verkavelingen zijn geweest? Mijnheer de minister, ik had graag van u vernomen hoe u daar tegenover staat, en hoe dit past in uw Vlaamse golfdossier.

U hebt dus in augustus 2001 in Koksijde verklaard dat uw golfnota klaar zou zijn in september 2001. Tot nu toe heb ik die echter nog niet gezien. Hoe komt het dat die nog niet is goedgekeurd, of alleszins niet is vrijgegeven? Ik zou ook graag van u vernemen wat een 'openbaar ecogolfterrein' nu precies inhoudt. Ik vermoed immers dat dit een of andere term uit uw golfmemorandum is.

De aanleg van het geplande golfterrein vergt een bestemmingswijziging van het inplantingsgebied in Koksijde. Is zo'n wijziging mogelijk? Als dat zo is, onder welke voorwaarden kan, moet of zal dit gebeuren? Zijn er terzake bij uw werkbezoek concrete afspraken gemaakt tussen het college van burgemeester en schepenen en uzelf? Mocht het golfterrein in Koksijde worden aangelegd, wat gebeurt er dan met de landbouwbedrijven die gelegen zijn in dat bewuste gebied?

De voorzitter : De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag was gericht aan minister Landuyt, minister Dua en uzelf. Ik hoop dan ook dat u in uw antwoord spreekt namens de voltallige regering.

Ik ken uw visie op de golfterreinen en de problematiek van De Haan en Knokke enigszins. Ik hoop dat de andere ministers uw mening delen en dat u de voorbije dagen intens overleg hebt gepleegd.

Ik denk dat alle Vlaamse volksvertegenwoordigers werden aangeschreven door de burgemeesters van de kuststreek. Ik citeer: 'De kustburgemeesters van De Panne, Koksijde, Nieuwpoort, Middelkerke, De Haan, Blankenberge en Knokke-Heist hebben vernomen dat er plannen zijn om het in de toekomst onmogelijk te maken om de golfterreinen van De Haan en Knokke te laten functioneren. Wij waren met verstomming geslagen en achten dit onaanvaardbaar. Men had de mogelijkheid beloofd om een aantal nieuwe terreinen in te planten, onder meer in Blankenberge en aan de Westkust. Nu wordt het roer volledig omgegooid en worden zelfs de bestaande terreinen in vraag gesteld. Voor het toerisme en de sociaal-economische werkelijkheid aan de kust is dit een desastreus voorstel. De golfsport zit immers in de lift en vormt een onontbeerlijke impuls voor het toerisme aan de kust. We stellen vast dat de golfclubs slachtoffer worden van hun eigen inspanningen om het natuurlandschap in ere te houden. Vandaag stelt men dat de golfterreinen moeten verdwijnen omdat ze in beschermd gebied liggen. Het is echter juist dankzij golf dat deze gebieden als natuurgebied bleven bestaan. De goede huisvader wordt gestraft voor zijn eigen inspanningen. Men moet er ook rekening mee houden dat het garanderen van het voortbestaan van de golfterreinen een garantie is voor het voortbestaan van deze natuurgebieden. De beheerders van de gebieden zijn immers ten volle bereid om een beheersovereenkomst af te sluiten en zich aan een aantal haalbare voorwaarden te houden. Een dergelijke constructie werkt ook kostenbesparend voor de Vlaamse overheid. Het zijn immers de clubs die de kosten voor hun eigen terreinen dragen, waar er bij een overdracht als natuurgebied een niet onaanzienlijk pakket aan kosten zal ontstaan voor de Vlaamse overheid.'

Mijnheer de minister, u hebt een tweetal weken geleden een delegatie van deze mensen op uw kabinet ontvangen, onder andere de heer Lippens, de heer Catrysse, de voorzitter van de golfclub De Haan, de heer Van Wettene, de heer Boré, de vertegenwoordiger van uw kabinet, de heer Declercq, de heer Beirens en senator De Decker waren daarop aanwezig. Ik heb ondertussen vernomen dat mevrouw Aelvoet tijdens een informeel gesprek over de windmolens aan de kust de burgemeester van De Haan, de heer Catrysse, heeft meegedeeld dat ze er garant voor staat dat de golfclub in De Haan kan blijven bestaan.

Verfaillie

Mijnheer de minister, mijn vraag om uitleg is eigenlijk zonder voorwerp. Gisteren verklaarde de heer Julien Demeulenaere in de regionale pers dat u hem hebt verzekerd dat de beide golfterreinen kunnen blijven bestaan op de huidige locatie. Om hierover geen misverstanden te laten bestaan, zou ik dit graag uit uw mond horen. Ik hecht daar meer belang aan.

De golfclub van De Haan haalt een omzet van 35 miljoen. Er worden 11 mensen tewerkgesteld. Het terrein beslaat 60 hectare, waarvan ongeveer 20 hectare wordt gebruikt om te golven. Ik begrijp echt niet waarom sommigen tegen dat terrein zijn en zich beroepen op allerlei historische redenen. Indien er geen golfterrein was geweest, zouden er nu appartementsgebouwen staan die door makelaars aan zeer hoge prijzen aan de man zouden worden gebracht. De Vlaamse Gemeenschap moet de golfclub dankbaar zijn dat ze er een golfterrein heeft ingeplant.

Mijnheer de minister, u hebt beide gemeentebesturen formeel beloofd dat u alles in het werk zou stellen om de terreinen te behouden. U hebt mijn vragen daarover gekregen.

Is de minister op de hoogte van de problematiek ? Ten tweede, wat is het standpunt van de minister omtrent het voortbestaan van de golfterreinen van De Haan en Knokke ? Kunnen ze behouden blijven op de bestaande plaatsen ? Zo ja, onder welke voorwaarden ? Zo neen, welke alternatieven of mogelijke oplossingen stelt de minister voor ? Ten derde, zijn voorstellen om bijkomende golfterreinen aan de kust in te planten bespreekbaar ? En ten vierde kan de minister de eventuele gevolgen voor het kusttoerisme inschatten bij een mogelijke sluiting van de bestaande golfterreinen ? Ik wens u in ieder geval nu al te danken voor de inspanningen die u hebt gedaan voor beide golfterreinen.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, ik zou willen reageren op de brief van de kustburgemeesters die werd voorgelezen. De sp.a is absoluut niet gekant tegen de golfsport op zich. Dit standpunt is ook als zodanig genotuleerd. Op 16 april 2002 werd deze zaak uitvoerig besproken in de commissie. Ik wens daar nu niet op terug te komen.

De brief van de kustburgemeesters is niet relevant voor wat de plaats betreft waar er kan worden gegolfd, maar wel voor het golven op zich. Niemand

aan de kust verzet zich tegen deze sport. Men beseft dat daarvoor plaats moet worden vrij gemaakt. Ze is belangrijk voor het toerisme en de economie. We weten allemaal dat de Japanse bedrijfsleiders, die voor werkgelegenheid zorgen, hierin zijn geïnteresseerd. De cruiseschepen die aanleggen in Oostende nemen het golven op in het pakket dat ze aan de passagiers aanbieden. Dit wil echter niet zeggen dat er moet worden gegolfd op de huidige terreinen. Tijdens de commissievergadering van 16 april is duidelijk aan bod gekomen waarom daar niet moet worden gegolfd.

De argumentatie van zowel de heer Vanleenhove als van de heer Verfaillie verbaast me. Ze zeggen dat dankzij de golfterreinen de duinen gevrijwaard werden. De heer Vanleenhove kent de streek zeer goed, en daarom verwondert zijn houding me. De duinen liggen naast het golfterrein, meer nog, er is een nota van de GOM die veel verder gaat. Ze stelt dat er een tweede scenario is. Daarin staat dat het golfterrein moet worden uitgebreid op de gebieden waar ze ook al eigenaar van is. Sedert de kustverdedigingswerken wil ze er terug een golfterrein van maken.

Ik kijk uit naar de besprekingen over de golfnota. We moeten ons niet verzetten tegen het golven op zich of tegen de golfterreinen die op de juiste plaats gelegen zijn. De golfterreinen moeten dus wel goed gezoned zijn. We zouden er goed aan doen na te gaan waar de herlokalisatie kan gebeuren. Misschien kan dit gebeuren op landbouwterreinen. Dit zou een oplossing kunnen bieden voor de mensen die eigenaar zijn van landbouwgronden aan de Vossenslag. U zou verwonderd kunnen staan over de mening van die mensen.

Een andere mogelijkheid is de hippodroom in Oostende. Ook daar zou een golfterrein kunnen worden ingepast. De terreinen zijn eigendom van de heer Desimpel. Hij zal u zeggen dat dit idee niet zo gek is. We moeten dit nagaan. Het gaat niet over 50 hectare, maar wel over 20 hectare. Ik weet dat men daar in Oostende niet afkerig tegenover staat.

We hebben geen probleem met de golfterreinen, maar wel met de plaats waar ze zijn ingeplant. Onze houding is dus zeker genuanceerd. We kijken uit naar het debat over de golfnota. We weten dat minister Landuyt vanuit toeristisch oogpunt ook voorstander is van golfterreinen. Hij zegt echter ook dat zand, zee en duinen de 'grondstoffen' zijn voor ons toerisme. We hebben er alle belang bij ze te bewaren en ze indien mogelijk uit te breiden. Een van die 'grondstoffen' zijn precies de duinen.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, ik sluit me aan bij de woorden van de heer Maes. Ik wil wel een aantal bijkomende kanttekeningen plaatsen. Ik zal eerlijk toegeven dat ik enige problemen heb met de golfsport.

Ik zal u zeggen waarom dit wringt bij mij. Er wordt heel wat ruimte in beslag genomen door zeer weinig mensen. Ons land is al zo dichtbevolkt. In de Angelsaksische landen is er veel meer plaats. We moeten zeer omzichtig omgaan met de beschikbare ruimte. We moeten ons afvragen hoeveel plaats we over hebben voor de golfsport. Als ik daar tegenover afweeg hoeveel plaats we geven aan jongeren, dan is mijn keuze snel gemaakt.

Aan de kust is toerisme inderdaad belangrijk en is golf een aantrekkingspool. In de brief van de kustburgemeesters wordt gewag gemaakt van 12.000 toeristen die komen golven. De ruimte daarvoor is 100 hectare. Dat aantal stelt niets voor. Als we rekenen dat er per jaar 120 zonnige dagen zijn, dan is er 1 toerist per hectare per zonnige dag. Dat is een peulschil als we dat vergelijken met de rest van de kust. Dit cijfer motiveert me niet om voor de golfsport veel ruimte ter beschikking te stellen.

Ik protesteer ten eerste tegen de sfeer die wordt gecreëerd alsof de golfsport een goede manier is om aan natuurontwikkeling te doen. Ik ben het daar niet mee eens. Ik heb het daarover in de commissie voor Leefmilieu al uitgebreid gehad. Golf en natuur gaan niet samen. Ik verwijs naar het groot aantal pv's die werden opgesteld door de ambtenaren van Bos en Groen. Het gaat om illegaal omgehakte bosjes, het dempen van poelen, het verstevigen van oevers van poelen, het maken van dijken, het aanleggen van verharde wegen voor golfwagens, het bouwen van schuilhuisjes, bemesting en het gebruik van pesticiden. Door deze overtredingen wordt duidelijk aangetoond dat golf niet pronatuur is.

Het ene golfterrein is het andere niet. In De Haan is de inzet een natuur- en duinengebied. Minister Dua heeft overigens gezegd dat er een nieuwe plaats kan worden gevonden. Niet de golfclub moet weg, maar wel het voorstel over de plaats waar men het golfterrein wil aanleggen. Golf en natuur zijn niet compatibel, en dat is de essentie.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik moet mevrouw Vertriest een beetje tegenspreken. Ik denk niet dat iemand moeilijkheden kan hebben met het feit dat men golft. Het is mijn sport niet, maar in elk geval is het een toeristische troefkaart voor de kust. Ik kan me dus verzoenen met het voorstel om daar een golfterrein uit te bouwen. De heer Maes heeft dat hier ook zo verwoord, en als schepen van een kustgemeente weet hij dat allemaal veel beter dan ik.

Ik zou de opwerpingen van mevrouw Vertriest erg demagogisch kunnen beantwoorden met de opmerking dat het toch wel erg zou zijn als men één hectare moet beschermen om één vogel te beschermen. (*Gelach*)

Wellicht kunnen we het golfen verzoenen met een natuurvriendelijke aanpak. Het is zoals met de jacht : er zijn jagers en slagers. Sommige golfterreinen zijn aangelegd en onderhouden met respect voor de natuur, andere dan weer niet. De regelgever moet een kader uitwerken en de naleving ervan afdwingen. Het spreekt vanzelf dat men in een natuurgebied geen bosjes mag rooien of poelen mag dempen.

Gisteren heb ik ook het interview met minister Aelvoet over de plaatsing van de windmolenparken gehoord. Ook ik had de indruk dat ze eigenlijk wou zeggen dat diegene die windmolens voor de deur krijgt zijn golfterrein mag behouden. Op dat vlak treed ik dus de spreker van CD&V bij. Het Nimby-syndroom speelt een rol, en dat was in het interview te merken.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, op de vraag van de heer Verfaillie zal ik me strikt aan de tekst houden waarover met de ministers Landuyt en Dua intense gesprekken zijn gevoerd. Bij het beantwoorden van de vragen van de heer Vanleenhove daarentegen zal ik me enkele dichterlijke vrijheden veroorloven.

Ik kan bevestigen dat ik openlijk mijn steun betuigde voor het golfproject van de gemeente Koksijde. In het gemeentelijk structuurplan van de gemeente Koksijde is het project opgenomen. Er is daarin zelfs een voorkeurslocatie aangegeven. In het indicatief gedeelte is aangegeven dat eerst een

Van Mechelen

ruimtelijke afweging op bovenlokaal niveau noodzakelijk is. In het goedkeuringsbesluit heb ik dat bevestigd.

Bij mijn administratie is nog geen dossier ingediend, maar er zijn wel al gesprekken gevoerd tussen de Arohm-buitendienst West-Vlaanderen en de gemeente Koksijde. Ook andere administraties waren daarvoor uitgenodigd. Verder moet nogmaals onderlijnd worden dat het project is opgenomen in het goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

In het ontwerp van Vlaams Golfmemorandum werd gebruikgemaakt van een spreidingsmodel dat op punt is gesteld door mijn administratie. Misschien is het interessant om vooraf uit te leggen waar dat memorandum vandaan komt. Volgens een zeer kritisch en befaamd weekblad stond de tekst op een diskette van de Koninklijke Belgische Golffederatie. Nadien zou daarop het logo van het kabinet zijn aangebracht. De waarheid heeft haar rechten. Op 24 september 1999 heeft de Koninklijke Belgische Golffederatie een schrijven gericht aan de minister van Ruimtelijke Ordening. In bijlage was een doelstellingsnota, een behoeftestudie en een spreidingsplan voor additionele golfterreinen in Vlaanderen opgenomen. Deze brief heeft geleid tot een aantal gesprekken. Uiteindelijk heeft de afdeling Ruimtelijke Planning op 18 februari 2000 een werkdocument opgesteld, met als titel 'Ruimtelijke afweging van bestaande golfterreinen in Vlaanderen'. De directeur-generaal van de Arohm heeft dan in een brief van 11 mei 2000, via de secretaris-generaal, een aantal bedenkingen geformuleerd. In bijlage was de nota 'Ruimtelijke afweging van bestaande golfterreinen in Vlaanderen' opgenomen. Daarin schreef hij dat de nota de basis kon vormen voor verder overleg met de Koninklijke Belgische Golffederatie. Dat is ook gebeurd.

Op 11 december 2001 is dan bij brief van de directeur-generaal een spreidingsmodel met prioriteiten voor type-3-golfterreinen in Vlaanderen overgemaakt. In januari 2002 heeft de IKW zich over dit Golfmemorandum gebogen. De IKW buigt zich over meer dan golfterreinen : hij houdt zich ook bezig met de groene RUP's, stedelijke afbakeningen, het netwerk van het Albertkanaal, RUP's voor belangrijke infrastructuurwerken zoals de tweede goederenspoorontsluiting, enzovoort. De IKW kreunen onder de werkdruk. De bijeenkomst van

gisteren is afgezegd omdat drie van de vijf vaste leden ziek zijn.

De nota is klaar en het overleg is bezig. Dit document valt dus niet uit de lucht. Hoe zit het met het spreidingsmodel dat mijn administratie heeft uitgewerkt ? De planningsverantwoordelijkheden voor golfscholen – type 1 – en voor 9-holesbanen – type 2 – bevinden zich respectievelijk op het gemeentelijk en het provinciaal niveau. Uit respect voor de autonomie van de drie planningsniveaus is het niet wenselijk om op Vlaams niveau de taken voor provincies en gemeenten vast te leggen. Provincies kunnen in functie van provinciale toeristisch-recreatieve netwerken en knooppunten een eigen verdeling van de behoeften binnen de provincie vastleggen. We willen hen een algemeen kader aanbieden. De invulling voor golfscholen is een gemeentelijke aangelegenheid. Golfterreinen tot 9 holes is een zaak van de provincie. Grote golfterreinen worden op gewestelijk niveau bekeken.

De behoefteberekening is niet klakkeloos overgenomen. Ze gaat in de eerste plaats uit van de bevolkingsaantallen. Indien men zich enkel hierop zou baseren, dan zou men abstractie maken van de toestand op het terrein. Men zou dus onrecht doen aan de ruimtelijk-functioneel samenhangende systemen en het Vlaamse ruimtelijke gegeven. Dan denk ik bijvoorbeeld aan toeristisch-recreatieve en stedelijke netwerken, die ondertussen voldoende bekend zijn. Dergelijke netwerken kunnen een argument vormen om met het oog op een ruimtelijk-functionele samenhang verschuivingen binnen de louter op bevolkingsaantallen gebaseerde arrondissementele behoeften mogelijk te maken. Als men dit dus contingenteert en alleen rekening houdt met bevolkingsaantallen, dan ontstaan er aberraties, terwijl iedereen weet dat de kust als toeristisch-recreatieve aantrekkingspool een andere dynamiek heeft dan bijvoorbeeld de Kempen. Is het dan niet beter om een en ander te verschuiven ?

Een gelijkaardig debat is bezig met betrekking tot de industrieterreinen. Uit de studie van het SPRE blijkt dat er in West-Vlaanderen op zich genoeg terreinen zijn, net als in Limburg. In Limburg is die invulling vooral gebeurd rond Genk, maar in Zuid-Limburg is er een tekort. Men wil dat anders benaderen en de reserve van Genk op langere termijn nemen, terwijl men toch een mogelijkheid creëert in Zuid-Limburg. Hetzelfde geldt voor West-Vlaanderen. Aan de kust is er, zeker met de recente gewestplanwijziging waarbij Oostende ook in de prijzen is gevallen, enigszins sprake van een overaanbod. Tegelijk kampt Zuid-West-Vlaanderen on-

Van Mechelen

danks die gewestplanwijziging toch nog met schaarste, omdat men daar een aantal ontsluitingsproblemen heeft.

Dezelfde filosofie werd toegepast op het golfspreidingsplan, waarin we niet uitgaan van contingentering per arrondissement of provincie. We kijken gewoon waar verschuivingen mogelijk zijn. Er werd een tabel opgesteld waarin de noden van een bepaalde regio af te lezen vallen. Dit is een kwantitatieve benadering. In een andere tabel wordt een soort beleidsmatige afweging gegeven over wat beter waar zou komen. Dit is een gevoelige materie, dat begrijpt u. Ondertussen hebben velen immers de aantrekkingskracht ontdekt van deze sport. Laat me duidelijk zijn : ik ben zelf geen golfspeler.

Wat zijn nu de geselecteerde criteria voor de lokalisatie van nieuwe golfterreinen ? Er is uitgezocht welke ruimtelijke systemen daarbij relevant zijn. Dat staat allemaal uitgebreid in die nota. Eerst spreekt men van primaire zones : de toeristisch-recreatieve en stedelijke netwerken van Vlaams belang, namelijk de kust, de Kempische as, het Limburgs mijngebied en het Maasland. Daarna volgen de secundaire zones, namelijk het stedelijk netwerk zonder toeristisch-recreatief belang op Vlaams niveau, zoals de regio Kortrijk, en de grotere stedelijke gebieden binnen het netwerk van de Vlaamse Ruit. Dan denken we aan grootstedelijke gebieden zoals Antwerpen en Gent. Met tertiaire zones bedoelt men het resterende deel van het stedelijk netwerk van de Vlaamse Ruit, met bijzondere aandacht voor het regionaalstedelijke gebied van Aalst, Mechelen en Sint-Niklaas.

Verder werden er in functie van specifieke locaties tevens een aantal afwegingscriteria opgenomen. Op die manier willen we proberen een kader te creëren waarbinnen men op de drie planningsniveaus op basis van die golfnota tot een invulling kan komen. Ik kan u zeggen dat, wanneer men deze oefening doet voor het golfterrein in Koksijde, het terrein zeer goed scoort voor veel van deze criteria. Dat is ook de reden waarom we dit hebben goedgekeurd in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

U vroeg waarom de nota nog niet officieel is. Ik heb het kader gegeven waarbinnen we aan het werken zijn. Ik besef ook wel dat dit geen alleenstaand feit is. Mevrouw Vertriest heeft volkomen gelijk, dit neemt ongelooflijk veel ruimte in beslag. Een van de vaststellingen van de administratie is

dat we zeer krap zitten met betrekking tot de taakstelling recreatie, zeker als we willen tegemoetkomen aan alle verzuchtingen. Het zou natuurlijk gemakkelijker zijn om de ogen te sluiten en de kelk aan ons te laten voorbijgaan. We hebben de ambitie gehad inzake de recreatie te proberen man en paard te noemen. In sommige gevallen gaat het letterlijk over een paard, in andere gevallen gaat het over gemotoriseerde sporten en dergelijke. Bij de gemotoriseerde sporten is uitgedokterd waar er permanente omlopen met trainingsfaciliteiten voor gemotoriseerde sporten kunnen komen. Zo kunnen we eindelijk eens aanduiden waar iets kan en onder welke voorwaarden. In de debatten hierover bestaat het besef dat als we tot een duurzaam ruimtegebruik willen komen, we zeker met betrekking tot de recreatie maximaal moeten zorgen voor een multifunctionele invulling. We moeten proberen een en ander te verzoenen om die ruimte perfect in te vullen.

U vroeg wat een openbaar ecogolfterrein is. Onder een openbaar golfterrein wordt verstaan een publieke golf die én voor iedereen én aan democratische prijzen toegankelijk is. Ik vergelijk het een beetje met tennis. Toen ik jong was, was dit nog een vrij elitaire sport, en was het niet evident om te gaan tennissen. Vandaag is dat een doodgewone sport en er zijn ontiegelijk veel pleinen bijgekomen, eerst niet-overdekte, maar steeds meer overdekte, met alle gevolgen van dien. Een mooi voorbeeld van een openbaar golfterrein is het gemeentelijk golfterrein van Brasschaat dat op een oud stort is aangelegd. Het kent veel succes : iedereen kan er een balletje gaan slaan.

Op gevaar van verketterd te worden door mevrouw Vertriest, heb ik een poging gedaan om een en ander op papier te zetten over ecogolf. Reeds in 1994 nam de European Golf Association het initiatief om een 'ecology unit' te starten, dit met de bedoeling om een professionele en technische aanpak van de milieu-aspecten van een golfterrein toe te laten. Dit resulteerde in de oprichting van 'Committed to Green' in 1998 door de European Golf Association. 'Committed to Green' is een milieubeleidsprogramma met als doel de kwaliteit van golfclubs inzake milieu te verbeteren. Indien clubs voldoen aan de vooropgestelde kwaliteitsdoelstellingen, kunnen ze in aanmerking komen voor het bekomen van het ecolabel 'Committed to Green'.

De Vlaamse vertaling van dit label is Milieu & Golf. Belangrijk is dat golf- en milieukwaliteit kunnen samengaan. U spreekt dat tegen, mevrouw Vertriest, maar ik zou het een gemiste kans vinden. Golf- en milieukwaliteit kunnen wel samengaan en

Van Mechelen

een goed beheer van het milieu kan bijdragen tot de ontwikkeling van een golfterrein met een interessante en uitdagende omgeving, die ook ten dienste kan staan van de niet-golfer.

In een golfclub zijn zeer veel milieuprojecten mogelijk. Specifieke projecten kunnen natuurwaarde behouden, creëren of verder ontwikkelen, ze kunnen gericht zijn op praktische aspecten zoals aanplantingen of op theoretische aspecten zoals educatie. De acties zijn niet altijd even omvangrijk, ze kunnen soms het gehele terrein betreffen, een specifiek gebied of slechts een deel van een bepaalde 'hole'. Specifieke aandacht moet in dit kader gaan naar de tewerkstelling van laaggeschoolden en langdurig werklozen.

Een belangrijk aspect van 'Milieu en Golf' wordt gevormd door het milieubeheersplan. Het omvat twee hoofdstukken. Enerzijds is er een beschrijving van de huidige toestand en anderzijds zijn er de actieplannen voor de toekomst. De milieucoördinator van de Vlaamse Vereniging voor Golf heeft ter zake een draaiboek opgesteld. Een beschrijving van de huidige toestand is noodzakelijk om af te lijnen wat de club kan doen. De actieplannen geven weer waar, wanneer en door wie de acties zullen worden uitgevoerd. Gaandeweg zal de club evolueren en alle milieusectoren behandelen in haar milieubeheersplan, waaronder : natuurontwikkeling, landschapsbeheer, watermanagement, grasbeheer, afvalbeheer, energiebeheer, educatie en communicatie.

Het ecoprogramma heeft op Vlaams niveau een sturingsgroep waarin zowel de golfsector als de milieusector vertegenwoordigd is. Aangezien het golfterrein moet voldoen aan specifieke lokale voorwaarden is het aangewezen dat er een lokale begeleidingscommissie wordt opgestart. Hierin zetelen naast de verantwoordelijken van het Vlaams Gewest, de provincie en de gemeente ook natuurverenigingen en de eigenaar, manager en greenkeeper (onderhoudsverantwoordelijke) van een golfclub. Op deze wijze kan worden gegarandeerd dat het golfterrein aangelegd en/of onderhouden wordt op een milieuvriendelijke manier en aldus verenigbaar kan zijn met de voorwaarden als habitatrichtlijngebied, vogelrichtlijngebied en ankerplaatsen.

Wat de bestemmingswijziging van het inplantingsgebied betreft, weet u dat in de vorige legislatuur een aantal gewestplanwijzigingen zijn gebeurd. Dat kwam mij goed uit, want zo kwam er een wijziging van één de oudste golfterreinen van Vlaanderen,

namelijk dat van Kapellen. Dat probleem is dus opgelost.

Als we rechtszekerheid willen creëren moeten we man en paard durven noemen en via bestemmingswijziging de zones die gebruikt worden voor golf, ook de juiste inkleuring geven om er de nodige voorschriften aan te kunnen verbinden.

In het ontwerp van golfmemorandum staat dat de ruimtelijke afweging van golfterreinen vanaf 18 holes of vanaf een oppervlakte van 45 hectare, op bovenlokaal, Vlaams gewestelijk niveau moet gebeuren. De bestemmingswijziging gebeurt dan via een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

Het concept van de ecogolf 'Hof ter Hille' gaat duidelijk uit van een multifunctioneel gebruik van de infrastructuur. Het golfterrein zal vrij toegankelijk zijn voor wandelaars, fietsers en joggers, zodat ook zij kunnen meegenieten van de aangename groenaanleg. Ook andere binnen- en buitensporten kunnen volgens het goedgekeurde structuurplan gecombineerd in de zone aangeboden worden.

Als ik me niet vergis, is het in Koksijde de bedoeling om aansluitend een sporthal op te richten waardoor een en ander geclusterd kan worden, zoals fietsen en joggen. Men was zo vriendelijk om ons per helikopter van de ene kustgemeente naar de andere te brengen. Hoewel ik een beetje hoogtevrees heb, was het toch interessant om van boven uit de inplanting te bekijken en de sterke en zwakke punten ervan te zien. Het geeft een heel ander beeld dan wanneer men er tussen staat en geen zicht heeft op de grootte. Hierin heeft mevrouw Vertriest gelijk : het neemt enorm veel ruimte in beslag en dat vraagt enige planologische afweging.

Tijdens mijn werkbezoek werd inzake de inplanting en de inrichting van de golf een overzicht gegeven van de locaties voor spontane en gestuurde biotoopvorming. Men heeft er aandacht voor de zonering van polderbos- en struweeltypen, droogduin en drassige poldergraslandtypen waarin zoeten brakwatergemeenschappen kunnen worden ontwikkeld. U hebt ongetwijfeld de nota gezien die is opgesteld door een bureau waarin alles gedetailleerd is opgenomen.

Toen ik daar in de lucht hing, vroeg ik me af wat er gebeurt met de landbouwbedrijven die in dat gebied gelegen zijn. De gemeente beoogt de infrastructuur in te planten op de gronden gelegen ten oosten van de N330 (de Toekomstlaan), ten noorden van het kanaal Veurne-Nieuwpoort en ten zui-

Van Mechelen

den van de N396 (de Nieuwpoortsteenweg), aansluitend bij bestaande sportinfrastructuren.

Volgens de burgemeester zijn deze gronden gekozen omdat een aantal landbouwers de intentie hebben geuit eerstdaags hun activiteiten te beëindigen. Sommige landbouwers hebben hun activiteiten al stopgezet. Er zijn gesprekken gevoerd met grondeigenaars die bereid zijn om ongeveer 50 hectare verkopen voor de aanleg van de openbare ecogolf.

Ik heb geprobeerd om de hier gestelde vragen te beantwoorden. Indien de Vlaamse regering het licht op groen zet voor dit golfmemorandum, kunnen een aantal zaken worden versneld.

Wat het antwoord op de meer specifieke vragen van de heer Verfaillie inzake de problematiek van de golfterreinen van De Haan en Knokke betreft, wil ik even het standpunt van de ministers Dua en Landuyt toelichten.

In een mail heeft het kabinet van minister Dua me het volgende laten weten : 'Hierbij bevestig ik dat minister Dua akkoord gaat met haar deel van het antwoord op de vraag om uitleg van de heer Verfaillie'.

Het kabinet van minister Landuyt heeft me gevraagd om, in plaats van een bepaald stuk van het antwoord voor te lezen, naar het antwoord van minister Landuyt op een vraag om uitleg van de heer Ramoudt te verwijzen. Minister Landuyt heeft me bovendien het volgende laten weten : 'Ik wil de discussie in de Vlaamse regering over de golfnota afwachten. Dit is mijn standpunt.' Dit betekent dat minister Landuyt nu geen ad-hocdiscussie wil voeren over een dossier dat aan de kust zeer gevoelig ligt. Hij wil dit in het kader van de golfnota behandelen.

Aangezien we momenteel een groene RUP voorbereiden, betreft het hier een veel ruimere discussie.

Ik wil er vooreerst op wijzen dat de problematiek van de golfterreinen van De Haan en Knokke reeds op 16 april 2002 in deze commissie aan bod is gekomen. Tijdens die vergadering heeft de heer Maes minister Dua een vraag om uitleg hierover gesteld. Aangezien de vraag aan haar was gericht, heeft minister Dua de vraag uiteraard vanuit haar bevoegdheid als minister van Leefmilieu beantwoord.

Het beantwoorden van de hier gestelde vragen vergt evenwel een sectoroverschrijdende benadering. Het betreft hier niet enkel het bevoegdheidsdomein leefmilieu, maar ook dat van sport, economie en, in belangrijke mate, ruimtelijke ordening. Aangezien de Vlaamse regering nog geen definitief besluit heeft genomen, kan ik het initiatief om deze vraag om uitleg aan verschillende Vlaamse ministers te stellen enkel goedkeuren. De reden dat de Vlaamse regering nog geen beslissing heeft genomen, is dat niet enkel de golfsport ruimtebehoeften binnen de bestemming recreatie heeft. Zo hebben bijvoorbeeld de gemotoriseerde sporten en het hoevetoerisme dezelfde behoeften.

Bladzijde 534 van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) gaat uit van het realiseren van een supplementair aanbod van 1.000 hectare aan recreatiegebied tegen 2007. Dit impliceert dat de spreekwoordelijke taart vooraf moet worden verdeeld.

Het is logisch dat ik deze vragen beantwoord. Zoals steeds is de ruimtelijke ordening het aangewezen beleidsdomein voor een synthese van de diverse sectorale visies. Daarom heb ik, vanuit mijn bevoegdheid voor ruimtelijke ordening, het initiatief genomen om een golfmemorandum op te stellen. Ik heb dit memorandum ter bespreking aan de Vlaamse regering voorgelegd.

Wat de concrete vragen van de heer Verfaillie betreft, kan ik u het volgende antwoorden. Ik ben uiteraard op de hoogte van de commotie die hierover is ontstaan. Omwille van die commotie heb ik recent een delegatie van de betrokken kustgemeenten, bestaande uit de burgemeesters van De Haan en Knokke, op mijn kabinet ontvangen. Minister Landuyt en minister Dua zijn eveneens op de hoogte van de ontstane commotie. Minister Dua verwijst in dit verband naar een recente vraag om uitleg van de heer Maes. Minister Landuyt verwijst naar het antwoord dat hij heeft gegeven op een interpellatie van de heer Ramoudt.

Ik wil hier even duidelijk stellen dat er momenteel geen concrete plannen zijn om de aanwending van deze terreinen als golfterreinen in de toekomst onmogelijk te maken. Dergelijke plannen bestaan niet. Aangezien ik de zaken langs beide zijden wil bekijken, wil ik er trouwens op wijzen dat er geen plannen zijn om deze golfterreinen als golfzone in te kleuren. Als ik me niet vergis, ligt het golfterrein van De Haan in een natuurgebied en het golfterrein van Knokke in een parkgebied.

Van Mechelen

Al bij mijn aantreden, in 1999, was de golfproblematiek een hot item. Ik heb een overleg tussen mijn kabinet en de afdeling Ruimtelijke Planing opgestart. Ik ben het dan ook niet eens met de tenor van het hier aangehaalde tijdschriftartikel. Dit is geen ver-van-mijn-bedshow. Mijn visie is mee onderbouwd door de afdeling Ruimtelijke Planning.

De afwegingen die hierbij zijn gemaakt, bouwen in feite voort op de vroegere golfnota en op de principes van het RSV. Het is hierbij steeds de bedoeling geweest om de beleidsmatige omzetting in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen te baseren op de afwegingen die in functie van de beleidsprioriteiten van de Vlaamse regering zijn gemaakt. We hebben hierbij steeds geprobeerd om vooruit te lopen op de afbakening van de structuren van het buitengebied. Op basis van dit onderzoek door de administratie is recent een ontwerp van golfmemorandum opgesteld. Dit ontwerp is het gevolg van een overleg tussen mijn kabinet, de administratie en de golffederatie. Daarin wordt ondermeer (mede op voorstel van de administratie) voorgesteld om de Royal-Zoute Golf Club van Knokke-Heist en de Koninklijke Golf Club Oostende-De Haan, die rond 1900 zijn opgericht, de bestemming golfzone te geven. Uiteraard zal bij de inrichting en het beheer rekening moeten worden gehouden met het ecologisch belang en de potenties inzake natuurwaarden van de duinengordel, evenals met de aanwezige bosstructuren.

Onlangs werd het terrein van de Royal-Zoute Golfclub te Knokke-Heist, dat gesitueerd is in een parkzone, door de Vlaamse regering afgebakend in het kader van de habitatrichtlijn, wat inhoudt dat een passende beoordeling van de impact op de habitats en soorten zal moeten plaatsvinden. Ook voor het golfterrein van De Haan dringt zich een dergelijke beoordeling op.

Laat ons echter de redenering nu inderdaad eens één keer omdraaien. Het is door de aanwezigheid van het parkgebied en het golfterrein daar in Knokke-Heist dat de toestand is zoals hij is. Op de luchtfoto van het gebied is duidelijk te zien dat het golfterrein volledig is ingesloten door de bebouwing. Men moet toch ook enig respect hebben voor het historisch bestaan van sommige dingen. Als dat golfterrein er niet had gelegen, dan was de evidentie ongetwijfeld geweest dat dit in de loop der jaren, voor het invoeren van gewestplannen, waarschijnlijk in beslag zou zijn genomen door bewoning.

Dat is ook heel goed te zien in Kapellenbos, waar het golfterrein de groene long is in het woonparkgebied. Dat kunnen we dan vergelijken met bijvoorbeeld 's-Gravenwezel, waar geen golfterrein aanwezig is. Daar is op de luchtfoto's een volledige integrale bebouwing te zien, in tegenstelling dus met de gevallen waar wel nog groenbehoud is, dat nu steeds meer wordt gebruikt om andere beheersystemen zoals waterbeheersystemen te ontwikkelen. Dat vind ik wel het knappe aan dat eco golfsysteem.

Aangezien in het onder mijn impuls opgemaakte golfmemorandum wordt voorgesteld deze twee clubs te bestemmen als golfzone, meen ik dan ook eigenlijk een antwoord te hebben verstrekt op uw tweede deelvraag, in ieder geval wat mij persoonlijk betreft. Ik wil heel correct zijn. Hierover werd nog geen beslissing genomen door de Vlaamse regering. Ik weet dus niet of ik het pleit win. Alleen is het zo dat ik dit standpunt zal verdedigen als minister van Ruimtelijke Ordening.

Minister Landuyt verwijst terzake naar zijn stellingname, gestipuleerd op 16 mei 2002 in de commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme, in antwoord op een interpellatie van de heer Ramoudt. Op zijn verzoek houden we het daarbij.

Ik citeer nu het antwoord van minister Dua terzake: 'In de golfterreinen van De Haan en Knokke komt het habitatype gefixeerde duinen met kruidvegetatie of grijs duin voor. Dit habitatype is een prioritair type van bijlage 1 van de habitatrichtlijn. De Vlaamse regering moest deze gebieden dan ook opnemen op de lijst van de gebieden die aangemeld werd aan Europa. Het is ook een aanduiding dat het om heel zeldzame habitatypes gaat, ook in communautair verband, zodat we er langs onze kustlijn de nodige zorg aan moeten besteden. Zoals gekend, kunnen recreatieve en andere activiteiten voorkomen in een habitatgebied, zolang deze activiteiten geen significant negatieve gevolgen hebben voor de habitats waarvoor het gebied is aangewezen. De richtlijn beoogt inderdaad de instandhouding en het herstel van de beoogde habitats. Het opmaken van een bindend beheersplan waarbij wordt aangetoond dat deze instandhoudingsdoelstellingen worden ingevuld, zal aanvaard worden door de diensten van de commissie. Het is jammer dat men dit reeds niet vroeger heeft ingevuld, maar de burgemeester van Knokke heeft me gemeld dat hij zo'n beheersplan vooropstelt en ik juich dit in elk geval toe.' Voor alle duidelijkheid, die 'ik' is dus minister Dua.

Van Mechelen

Ik ga voort met het citaat : ‘Toch is het ontegensprekelijk zo dat een herstelbeheer en -inrichting van de duinen in functie van de natuurlijke habitats goede resultaten kan opleveren. Dat de ruimtelijke ordening in de duinen beter had gekund, daar is iedereen het zowat over eens. Dit was overigens ook de basis van het duinendecreet. Ik weet dat er tot recent voorstellen waren om nieuwe golfterreinen aan te leggen in de laatste resterende kwetsbare en waardevolle duinen. Ik hoop dat dergelijke ideeën tot het verleden behoren en dat er een draagvlak bestaat voor het herstel van de duinen. Vanuit de bevoegdheid Leefmilieu zijn er diverse natuurherstelprojecten opgestart aan de kust, en ik ben zeker dat dit het toerisme ten goede zal komen. Het is overigens gekend dat een van de grote nadelen voor het toerisme de slechte ruimtelijke ordening uit het verleden is.

Zeker in De Haan zijn er goede mogelijkheden om de duingordel aan de kust te herstellen. Hiervoor hoeft de golfclub niet te verdwijnen, maar blijkbaar zijn mogelijkheden tot herlokalisatie onderzocht, wat de beste optie zou zijn. Blijkbaar heeft men in de jaren zeventig ervoor geopteerd om dit terrein een natuurbestemming te geven.’

Ik kom nu bij het laatste deel van mijn citaat van minister Dua : ‘Ik denk dat dit geen onterechte keuze was en dat het herstel van de duinen in samenhang met een herlokalisatie van het golfterrein bespreekbaar moet zijn. Ik ga er overigens vanuit dat zo’n project het toeristisch potentieel van de kust niet zal verminderen, wel integendeel. Terwijl het golfterrein op heden voor een beperkt publiek toegankelijk is, zou een recreatieve meekoppeling kunnen worden gemaakt bij het herstel van duinen. Het laat zich nu reeds voorspellen dat jaarlijks duizenden mensen dit gebied zullen bezoeken indien wordt gekozen voor het herstel van het duin en de herlocatie van het golfterrein.’ Einde citaat.

Ik onthoud dus vooral dat minister Dua stelt dat dit voor haar vanuit de bevoegdheid Leefmilieu de beste oplossing zou zijn. Ze stelt echter niet a priori in het eerste deel van het antwoord dat dit moet verdwijnen. Ik heb met haar dienaangaande ook al een gesprek gevoerd.

Er werd ook gevraagd of voorstellen om bijkomende golfterreinen aan de kust – naast de bestaande – in te planten bespreekbaar zijn. Het mag duidelijk zijn dat toerisme en recreatie een van de belangrijkste activiteiten is aan onze kust. Het uitgangspunt is echter dat voor de kust eerst wordt beslist

over de ontwikkelingsmogelijkheden van bestaande golfterreinen. Daarna kunnen concrete initiatieven voor nieuwe terreinen ruimtelijk worden afgewogen, vanzelfsprekend tussen de verschillende andere functies, zoals natuur, bos, recreatie, landbouw en dergelijke meer.

Uit het voorstel tot spreiding, opgesteld in het kader van het eerder vermelde ontwerp van golfmemorandum, zijn in functie van de ontwikkeling van het toeristisch-recreatief netwerk kust bijkomende golfterreinen aan de kust perfect mogelijk. Dit ligt volledig in de lijn van het door de provincieraad van West-Vlaanderen bekrachtigde strategisch plan voor toerisme en recreatie aan de kust. De inplanting van nieuwe of uitbreiding van bestaande golfterreinen zal aan een ruimtelijke afweging worden onderworpen, zowel op planningsniveau als op het niveau van de inrichting en het beheer van het terrein.

Op uw vierde vraag antwoord ik eigenlijk niet graag. Ik vind niet dat we ons met doemscenario's moeten bezighouden. Er zijn mensen die ervoor pleiten om de golfterreinen op hun plaats te laten en ze zo goed mogelijk te integreren in de omgeving. Anderen zijn er voorstander van om ze te verhuizen.

Volledigheidshalve wil ik u meedelen wat minister Landuyt stelt. Het inschatten van de gevolgen inzake kusttoerisme die inherent zijn aan dergelijke doemscenario's, kan uiteraard enkel uit het oogpunt van zijn bevoegdheidsdomein.

Minister Landuyt stipuleert dat de twee golfclubs samen zowat 18.000 bezoekende golftoeristen per jaar ontvangen, waarvan ongeveer 6.000 buitenlandse toeristen. Uitgedrukt in termen van werkgelegenheid gaat het over een directe tewerkstelling van 41 personen. Hierbij wordt uiteraard abstractie gemaakt van de indirecte tewerkstelling die door deze voorzieningen wordt gegenereerd, maar waarover geen exacte gegevens bestaan.

Een aantal indicatoren maakt duidelijk dat de economische impact van deze inrichtingen geenszins gering is. Qua hotelbezetting is vastgesteld dat bij tornooien alle hotels in de betreffende gemeenten volzet zijn. Dat is logisch omdat uit het profiel van de golfspeler kan worden afgeleid dat hij voor een hotelformule opteert. Op het vlak van het MICE-toerisme – wat staat voor Meetings, Incentives, Congres and Events – blijkt de golfsport een grote aantrekkingskracht uit te oefenen. Door een golfspeler wordt gemiddeld bijvoorbeeld 175 euro per overnachting besteed. Ter vergelijking : een door-

Van Mechelen

snee-toerist besteedt 75 euro per overnachting. Inzake allerhande uitgaven trekt de golfsport een cliënteel aan met een vrij groot bestedingspatroon dat wordt geschat op 400 euro per dag. Uitgaande van de hypothese dat een golftoerist gemiddeld 2,5 dagen aan de kust verblijft, komen we uit op een bedrag van 1000 euro. Als we dat vermenigvuldigen met het opgegeven aantal bezoekende spelers, krijgen we een bestedingspatroon op jaarbasis van 18 miljoen euro.

Op basis van het golfmemorandum zal ik er bij de Vlaamse regering nadrukkelijk voor pleiten om onder meer de golfterreinen van Knokke en De Haan voor de toekomst te bestendigen, evenwel rekening houdend met de omkaderende maatregelen die zich uit het oogpunt 'natuur' opdringen. Ik hoop dat we een evenwicht kunnen vinden tussen economie, ecologie en toerisme. We mogen dit niet laten verrotten in een polemiek waar niemand beter van wordt.

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid, maar vooral duidelijke antwoord.

De fundamentele vraag is hoeveel grond we over hebben voor de golfsport. Toen ik nog wat jonger was, heb ik ooit gezegd dat er genoeg golfterreinen aan de kust waren. Ik beseft nu echter dat er heel wat toeristische, recreatieve behoefte bestaat in de zone waar ik woon. Ik heb er dan ook oog voor dat er misschien bijkomende golfterreinen moeten worden aangelegd. Dat moet inderdaad gebeuren onder andere voorwaarden dan degene die decennialang zijn gehanteerd. Niets belet dat de bestaande golfterreinen in Knokke en De Haan uitgroeien tot eco golfterreinen.

Ik ben enigszins gerustgesteld omdat u er zelf voor zult pleiten om de bestaande inplanting van de golfterreinen te behouden. We kunnen niet alles aan de natuur teruggeven, ook al is dat waardevol. Als we dat tot in het absurde zouden doortrekken, moeten we ook de zeedijken afbreken en de ruiters uit de bosjes van De Haan halen. Dan zou zelfs het naaktstrand in Bredene moeten verdwijnen. Iedereen beseft dat dit niet kan en ook niet wenselijk is. Wat historisch is gegroeid, moet kunnen blijven, al moeten er strengere voorwaarden worden opgelegd.

Mijnheer de minister, ik wil u dan ook bedanken. Uw antwoord over Koksijde was in elk geval heel duidelijk. De mensen ter plekke, die met heel wat vragen zaten, hebben nu de nodige antwoorden gekregen.

De voorzitter : De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw fantastisch antwoord. Ik vat het even kort samen. U zult er in de regering voor pleiten om aan de twee golfterreinen, dat van Knokke-Heist en dat van De Haan, een juiste bestemming te geven. Minister Dua is blijkbaar niet tegen. Op basis van de parlementaire vragen die vandaag werden gesteld en beantwoord, ga ik er dan ook vanuit dat er een akkoord is binnen de regering. Gisteren was dat reeds te lezen in een krant. Wellicht was het een voorbode van de vragen van vandaag. Ik heb daar geen enkel probleem mee. Ik bedank u namens de kustburgemeesters en de mensen die op uw kabinet zijn geweest. Dat waren trouwens niet alleen mensen van VLD-signatuur. Ik heb vernomen dat de aanwezigen perplex stonden van uw kennis van zaken en van uw bereidheid om samen naar oplossingen te zoeken. Ik dank u oprecht, want nu kunnen we de mensen geruststellen dat de kogel door de kerk is en dat alles kan blijven op de plaats waar het nu gelegen is.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, ik heb dezelfde helicoptervlucht genomen als de minister. Het klopt dat het golfterrein van Knokke duidelijk is afgebakend. De eigenaar van het golfterrein is echter ook de eigenaar van de bouwgrond errond.

Mijnheer Verfaillie, er is helemaal nog geen akkoord. Wat hij heeft gehoord, heb ik niet gehoord. Ik wil dit duidelijk vermelden, want anders schrijven de kranten morgen dat dat wel het geval is.

De heer Jan Verfaillie : Ze schreven dat gisteren al.

De voorzitter : We hebben allemaal gehoord wat werd gezegd. Leest u het verslag nog eens.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, in dit soort debatten wil ik geen onduidelijkheden laten bestaan. Ik heb duidelijk gezegd dat het dossier nog niet werd gefinaliseerd door de Vlaamse regering. Ik heb enkel het standpunt van de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening gegeven. Dat is gebaseerd op een

Van Mechelen

nota waaraan twee jaar werd gewerkt, samen met ARP. Aan de hand van die nota werden voorstellen geformuleerd. Ze staan op papier. Volgens mij kunnen een aantal zaken, op voorwaarde dat het beheer op een goede manier wordt omschreven. Een bestemmingswijziging vormt een mogelijkheid om uitdrukkelijk en bindend te bepalen aan welke voorwaarden een golfterrein moet voldoen. Over de groene RUP's zullen we nog verschillende discussies voeren, maar in dit dossier heb ik mijn standpunt bepaald. Ik zal het ook verdedigen, maar ik kan vandaag niet zeggen dat het ook het standpunt van de Vlaamse regering is. Ik herhaal nog eens dat het om het standpunt van de minister van Ruimtelijke Ordening gaat.

De voorzitter : Mijnheer de minister, we nemen daarvan akte. Alles zal ook zo in het verslag staan en dat is het enige dat geldt, niet de pers.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.48 uur.*
